

ПРАВА НА ВОЛЮ

№22 (227)
2007

Праваабарончы бюллетэнь

Сітуацыя ў Беларусі выклікае занепакоенасць

21 лістапада ААН прыняла рэзалюцию, у якой Беларусь асуджаецца за парушэнне правоў чалавека. У падтрымку дакументу прагаласавалі 68 дзяржаваў, супраць – 32. Нягледзячы на тое, што 76 краінаў устрымаліся пры галасаванні, рэзалюция лічыцца прынятай, бо галасы “за” перавышаюць галасы “супраць”.

У дакуменце, суаўтарамі якога выступілі 33 дзяржавы, выказваецца “глыбокая занепакоенасць з нагоды далейшага выкарыстання сістэмы крымінальнага правасуддзя для таго, каб прымусіць замаўчаць палітычную апазіцыю і праваабаронцаў”.

У рэзалюцыі гаворыцца пра “далейшую эрозію дэмакратычнага працэсу” і съцвярджаецца, што мясцовыя выбары ў Беларусі ў 2007 годзе прыйшли з выкарыстаннем методаў запалохвання апазіцыі і ўціску незалежных СМІ.

Аўтары праекту, сярод якіх ЗША, краіны ЕС і Японія, нагадалі Менску пра гвалтоўнае зынкненне трох палітычных апанентаў прэзідэнта краіны Аляксандра Лукашэнкі ў 1999 годзе і журналіста ў 2000 годзе.

У віну Беларусі пастаўленая прыцясьненне і закрыцьцё няўрадавых арганізацій, арганізаціяў нацыянальных меншасцяў, незалежных СМІ, рэлігійных груп, апазіцыйных палітычных партый, незалежных прафсаюзаў і студэнцікіх арганізацій. У рэзалюцыі згадваецца Еўрапейскі гуманітарны ўніверсітэт, які перас্লедуеца ўладамі і цяпер вымушаны працаўцаў за межамі краіны.

Фото by MediaNet

Бізнэс дробны – праблемы вялікія

Прадпрымальнікі абязаюць працягваць змаганьне за свае права

19 лістапада на плошчы Бангалор адбылася акцыя пратэсту прадпрымальнікаў. Менгарвыканкам даў дазвол на правядзенне мітынгу. Бізнэсоўцы выступаюць за адмену пункту 1.1 прэзідэнцкага ўказу №760, згодна з якім права выкарыстоўваць наёмную працу застанецца толькі ў юрыдычных асобаў — дзяржаўных і прыватных. Аднак стаць юрыдычнай асабай у выглядзе прыватнага ўнітарнага прадпрыемства нават на льготных умовах не пажадалі больш за 90% індывідуальных прадпрымальнікаў. Да прыкладу, з васьмі тысячай індывідуальных прадпрымальнікаў, зарэгістраваных у падатковай інспекцыі аднаго з раёнаў Менску, перарэгістраваліся ўсяго 360 чалавек...

Мітынг прайшоў мірна. Настолькі, што здаецца, улады яго праста не заўважылі. А значыць, саступаць прадпрымальнікам яны не зьбираюцца. Ня думаюць здавацца і бізнэсоўцы. Суп-

рацьстаяньяне працягненца. Прынамсі, да новага году.

Ад 1 студзеня пачынае дзеянічаць прэзідэнцкі ўказ №760, згодна з якім права выкарыстоўваць наёмную працу застанецца толькі ў юрыдычных асобаў — дзяржаўных і прыватных. Аднак стаць юрыдычнай асабай у выглядзе прыватнага ўнітарнага прадпрыемства нават на льготных умовах не пажадалі больш за 90% індывідуальных прадпрымальнікаў. Да прыкладу, з васьмі тысячай індывідуальных прадпрымальнікаў, зарэгістраваных у падатковай інспекцыі аднаго з раёнаў Менску, перарэгістраваліся ўсяго 360 чалавек...

Гаспадар некалькіх шапікаў Мікалай Рамашын выказаў Радыё Свабода такое меркаванье: “Дзяржава пачала размаўляць са сваім народам ультыматумамі. Пасля Новага года, паводле крыніцаў у Саўміне, пачнучы па поўнай праграме, выбачайце за выраз, “дручыць” прадпрымальнікаў. Кажуць, што нават тыя дакументы, якія праста не працевалі, кшталту “кніг уліку і пра-

соўваньня тавараў”, будуть правяряться цалкам”.

Між тым агульная колькасць індывідуальных прадпрымальнікаў расцеце. На сёняння вядома, што толькі каля пяцісот чалавек у Менску ліквідуюць свой біznэс, съцвярджае старшыня Беларускага саюзу прадпрымальнікаў Аляксандр Патупа: “Калі ўлічыць, што цяпер па Менску ў месяц рэгіструеца больш за тысячу індывідуальных прадпрымальнікаў, то агульная колькасць павялічваецца. У асноўным гэта звязана з тым, што прадпрымальнікі рэгіструюць сваіх наёмных працаўнікоў у якасці ІП. То бок, дзяржава потым можа адрапартаўца, што “геніяльным” указам №760 яно стымулювала рост індывідуальнага прадпрымальніцтва”.

Але частка дробных прадпрымальнікаў, якія трymаюць пару шапікаў ці палатак і маюць некалькі наёмных працаўнікоў, вымушаная будзе згарнуць свой біznэс, кажа Мікалай Рамашын: “Многія сидуць “у цене”. Цыгарэты на рынках забаранілі прадаваць?

(Працяг на страр. 2)

Беларусь не дае мажлівасці Еўропе стать свабоднай ад пакараньня съмерцю

Трэці камітэт ААН пасъля доўгага абмеркавання прыняў праект рэзалаюцыі аб увядзеніі мараторыю на пакаранье съмерцю. За дакумент прагаласавалі 99 краінаў, 52 – супраць і 33 устрымаліся. Непрымальнікі рэзалаюцыі заявлілі пра ўмяшанне ва ўнутраныя справы суверэнных дзяржаваў шляхам навязвання ім сваёй сістэмы правасудзьдзя. Тым ня менш, і 99 галасоў хапіла для таго, каб дакумент лічыўся прынятym.

Рэзалаюцыя Генеральнай асамблеі ня мае абавязковай сілы, аднак зьяўляеца палітычным сігналам для лідераў сьвету.

Галасаванню папярэднічалі некалькі тыдняў дэбатаў і агітацыйная кампанія, уключаючы марафонскі прабег па вуліцах Нью-Ёрку, дзе размешчаная штаб-кватэра ААН.

У сьвеце 146 дзяржаваў адмовіліся ад “узаконенага забойства”. У той жа час у 51 краіне пакараньні працягваюцца, а нярэдка носяць публічныя характар. У 2006 годзе ў сьвеце былі пакараныя па меншай меры 5 тысяч чалавек.

Рэзалаюцыя заклікае “паступова абмяжоўваць ужыванне пакараньня съмерцю і скарачаць колькасць злачынстваў, якія могуць карацца

съмерцю; увесці мараторый на прывядзенне съмяротных прысудаў у выкананьне ў мэтах адмены съмяротных кары; заклікае дзяржавы, у якіх было скасаванае пакаранье съмерцю, ізноў на ўводзіць яго”.

У дакуменце гаворыцца, што “ўжыванне съмяротных кары падрывае чалавечую годнасць, а мараторый на ўжыванне пакараньня съмерцю спрыяе больш поўнаму ажыццяўленню і прагрэсіўнаму развіццю правоў чалавека, бо няма нікіх пераканаўчых доказаў таго, што съмяротная кара зьяўляеца фактарам стрымліваньня, і што любыя памылкі або недахопы сістэмы правасудзьдзя ў справе ўжывання съмяротных кары маюць незваротны і непапраўны характар”.

Непрыхільнікі праекту рэзалаюцыі, сярод якіх былі Егіпет і Сінгапур, прапанавалі замацаваць у праекце рэзалаюцыі палажэнне, якое пацвярджае суверэннае права дзяржаваў вызначаць прававыя меры пакараньня, якія адпавядаюць запатрабаванням іх грамадства. Аднак большасцю галасоў дадзеная пропанавана была адхіленая.

Раней Міжнародная арганізацыя Hands off Cain! апублікавала даклад “Пакаранье съмерцю ва ўсім сьвеце – 2007”, у якім крытыкуе Беларусь за нежаданыя адмовіцца ад пакараньня злачынцаў съмерцю. “Калі б не Беларусь, то Еўропу можна было б назваць кантынентам, свабодным ад пакараньня съмерцю”, – напісаў прэм'ер-міністр Італіі Рамана Продзі да ўступным словамі.

Ван дэр Ліндэн заклікае ўлады Беларусі адмяніць пакаранье съмерцю

Старшыня Парламенцкай асамблеі Рады Еўропы (ПАРЕ) Рэн ван дэр Ліндэн заклікаў улады Беларусі адмяніць съмяротныя прысуды. Сяргею Марозаву, Ігару Данчанку і Валерлю Гарбатаму, якія былі ў 2006 годзе асуджаныя Вярховым судом да расстрэлу. Пра гэта гаворыцца ў заяве кіраўніка ПАРЕ, распаўсюджанай прэс-службай Рады Еўропы: “Заклікаю прэзідэнта Лукашэнку неадкладна адмяніць съмяротныя прысуды”, – заявіў старшыня ПАРЕ. Нагадаўшы пра тое, што съмерць неправасудная, ён звязнуўся да Аляксандра Лукашэнкі з заклікам увесці мараторый на пакаранье съмерцю ў Беларусі, што стала б выразным і рашучым крокам да збліжэння краіны з Радай Еўропы.

“Съмяротныя кары няма месца ў пенітіцыярных сістэмах сучасных цывілізаваных дзяржаў. Гатоўнасць неадкладна ўвесці інстытут мараторыю на прывядзенне ў выкананьне прысудаў да вышэйшай меры пакараньня і адмяніць съмяротную кару зьяўляеца неабходнай перадумовай для ўступлення ў Арганізацыю”, – падкрэсліў Рэн ван дэр Ліндэн.

Нагадаем, што Беларусь не ўваходзіць у лік 47 дзяржаў – сяброў Рады Еўропы. Дзеяньне статусу парламенту Беларусі як съпецыяльна запрошанага пры Парламенцкай асамблеі было прыпынена 13 студзеня 1997 году.

Прысуд быў законны?..

Адвакат Зыміцер Гарачка больш як два месяцы таму падаў скаргу ў Генеральную пракуратуру з просьбай апратэставаць прысуд, які летасць Маскоўскім раённым суд вынес Аляксандру Казуліну — пяць з паловай гадоў звязаноленія за хуліганства і арганізацыю вулічных беспарядкаў. 19 лістапада абаронцу Аляксандра Казуліна паведамілі, што у Генеральнай пракуратуре мяркуюць — прысуд быў законны.

“У нас засталася апошняя магчымасць для пратэсту — наглядная скарга на імя старшыні Вярховнага Суда Валянціна Сукалы. Такая скарга будзе адасланая. Калі і яе не задаволяць, то нам застанецца толькі звязватацца ў міжнародныя судовыя інстанцы”, — сказаў Радыё Свабода былы адвакат кандыдата ў прэзідэнты Ігар Рынкевіч.

Бізнэс дробны – проблемы вялікія

(Пачатак на стар. 1)

Цяпер па ўсіх рынках Менску звязаліся “цыгарэтнікі”, якія былі дзесяць гадоў таму. Піва забараняюць на рынках прадаваць — значыць, зноў звязвацица людзі, якія будуць яго разносіць. Толькі беларусы могуць наступаць на адны і тыя ж граблі пяць-дзесяць разоў запар”.

Прадпрымальнікі збираюць подпісы супраць прэзідэнцкага ўказу №760 і ладзіць новыя акцыі пратэсту.

Старшыня Беларускага саюзу прадпрымальнікаў Аляксандр Патупа лічыць: “Прадпрымальнікі супраціўляюцца, як могуць. Але для іх крытычным будзе наступны год. Да канца 2008 году ўлады збираюцца забраць наогул усе ільготы ва ўсіх індывидуальных прадпрымальнікаў — незалежна ад таго, з якой колькасцю людзей яны працуяць”.

З непахіснаю верай...

Завочнае інтэрв'ю Зымітра Дашкевіча

9 лістапада пад сьценамі шклоўскай калоніі маліліся людзі — маліліся за аднаго з лідэраў Маладога Фронту

Зымітра Дашкевіча, якога беларуская Феміда вырашила пакараці паўторна. Ці то малітва дапамагла, ці міжнародная салідарнасць, ці звароты выбітных беларускіх дзеячаў да суддзіў, але Зымітру Дашкевічу дали штраф, а не дадатковы тэрмін зняволення.

“Як ён? Як выглядае? Што гаворыць?” — распыталі сябры і паплечнікі Зымітра ў ягонага адваката Аляксандра Галіева, бо нікому, акрамя яго, не ўдалося нават позіркам перакінуцца з Дашкевічам. У нас даўно была задума такога завочнага інтэрв'ю са Зымітрам, і мы перадалі яму свае пытанні. Нейкім цудам задуманае зьдзейснілася: мы атрымалі ад Зымітра ліст, хая ён адразу папярэдзіў, што “калы недзе аб нечым недагавару, дык выбачайце — гэта не наўмысна, так трэба...”.

Першае пытаннне тычылася новай крымінальнай справы і суда, які адбыўся нядыяўна.

— Уесь час, калі судзілі маіх паплечнікаў-маладафронтайцаў, да мене прыходзілі съледчыя браць паказаныні аб тым, каго я ведаю і хто чым займаўся. Я, натуральна, паказаныні даваць адмаўляўся, матываваў гэта тым, што яны могуць пашкодзіць мне альбо мایм блізкім. Канстытуцыя і Крымінальны кодэкс дазваляюць у гэтым выпадку паказаныні не даваць. Таму уесь час я і мае сябры адмяжоўваліся ад надакучлівых пытанніяў чэкістай і съледчым. Гэту фармулёўку я пісаў у пратаколах допытаў, калі ў мене спрабавалі ўзяць паказаныні на Гарэцкага, Корбана, Янушэўскую, Хведарука і Палажанку, Азарку і, канешне, па “крыміналцы” Івана Шылы.

І вось тут нейкая сіла прымусіла съледчых падумашы аб мэтазгоднасці ўзбудзіць крымінальную справу на мене за беспадстаўную адмову ад

дачы паказаныні па 402 артыкуле Крымінальнага кодэкса. Напачатку я ўспрыняў гэта як простую пагрозу, але сілавыя структуры вырашилі пайсьці далей і ўсё ж такі ўручылі мне пастанову аб узбуджэнні справы. У пратаколах допытаў я заснажыў, што, па-першае, прызнаю арт. 193-1 КК РБ антыканстытуцыйным (той самы “знакаміты” артыкул аб крымінальнай адказнасці за дзейнасць ад імя незарэгістраванай арганізацыі, які лічыць антыканстытуцыйным многія беларускія і міжнародныя эксперты) і дабіваюцца яго адмены. — Рэд.). Я сказаў съледчым, што мае паказаныні па гэтым артыкуле супярэчылі б асноўнаму закону Беларусі, а таксама ратыфіканай нашай краінай дэкларацыі ААН “Аб грамадзянскіх і палітычных правах”. Аднак ніякія тлумачэнні не былі прынятыя. І вось маем суд.

“Як праходзіць жыцьцё ў камісіі, якія людзі вакол цябе?

“Жыцьцё тут асаблівай разнастайнасцю не адрозніваецца:

пад’ём у 6, адбой у 22, праца з 8 да 17, выхадны — нядзеля. Таму асноўная праблема, якая з гэтага раскладу вынікае, адсутнісць вольнага часу, бо паслья вячэры і вечаровай праверкі, якая завяршаецца ў 18.00-18.30, маем толькі калі трах гадзінай асабістага часу, за якія хочацца і пачытаць нешта, і з поштай разабрацца.

Людзі вакол трапляюцца розныя. Неяк я напісаў сябрам пра асуђаных, многія з якіх мяне падтрымліваюць, дык тых, хто акружай мяне, началі саджаць у ізолятары, пагражакі і г.д., бо інфармацыя гэтая зьявілася ў СМІ. Таму на тэмы майго турэмнага жыцьця я імкнуся асабліва не разважаць, каб нікому не стварыць праблемай.

“Зараз шмат размоваў пра блізкую амністию. Што кажуць наоконч гэтага ў турме? Ці маеш ты шанец вызваліца ў бліжэйшы час? І наогул, як плануеш сваю будучыню? Як расцэньеаш зъяўленіе вялікай колькасці моладзевых суполак, дзейнасць якіх часта не стыкуеца паміж сабой?”

“Ці гавораць тут пра амністую? Аб ёй гавораць тут уесь час. Хая сцьвярджэнніне Клімава, што ўсе моляцца з-за яе на аднаго таварыша, далёка не адпавядае ісціні. Пакуль не сустрэў ніводнага гэтага “малітоўніка”. Я ж пад амністую не патрапляю, бо зъяўляюся “злонім парушальнікам рэжыму ўтрымання”, а такая катэгорыя асуђаных пад амністую ніколі не трапляе.

Што тычыцца вялікай колькасці новых моладзевых ініцыятываў, дык цяжка разабрацца ў іх нават мне, чалавеку, які імкнецца сачыць за грамадзка-палітычнымі працэсамі. Што ўжо гаварыць пра реалізацыю ідэі і ўплыў на грамадзтва праз гэткія структуры... Безумоўна, назваць іх усіх агентамі КДБ, як некаторыя спрабуюць, нельга. Але дзейнасць такіх арганізацыяў, канешне, цалкам укладваецца ў чэкіскія схемы.

Па вызваленыні, як тое і абяцаў у судзе, планую займацца ўсё тым жа — Маладым Фронтом, гуртаваннем моладзі вакол хрысьціянскіх каштоўнасцяў і заснаваньнем на іх нацыянальнай ідэі. Бо маю цвёрдае перакананье, што толькі спалучэнні гэтых прынцыпаў дазволіць Беларусі адрадзіцца, стацца сапраўды дэмакратычнай і паспяховай нацыяй.

Няхай Усемагутны бласлаўляе Вас непахіснаю верай і сваім мірам!

У самым канцы ліста — прыпіска: “Яшчэ трохі, і злачынцы ня стане; паглядзіш на месца ягонае — і няма яго”. Гэта цытата з Псалтыра (Пс. 36:10). Сапраўды, так яно і будзе.

**Паводле
“Народнай волі”.**

Пакаралі і дзяцей, і бацькоў

28 лістапада адміністрацыйная камісія ў Салігорску вынесла рашэнне па справах моладзевых актыўістаў Івана і Ільі Шылы, якія абавязаваліся ў правядзенні несанкцыянаваных акцыяў 16 кастрычніка і 7 лістапада. Сума вынесеных штрафаў па 5 адміністрацыйных пратаколах складае больш за тысячу даляраў — 2 мільёны 480 тысячаў рублёў (80 базавых велічыняў).

Тры пратаколы былі складзены на Івана: 2 па арт. 23.34 КаАП “Парушэнне парадку арганізацыі ці правядзенні масавага мерапрыемства” і па арт. 23.4 КаАП “Непадпрацдаванне законным патрабаванням службовай асобы” па падзеях 16 кастрычніка, калі на цэнтральнай плошчы гораду праводзілася акцыя салідарнасці з палітвязнямі і за акцыю пратэсту падчас угодкі Кастрычніцкай рэвалюцыі 7 лістапада. Камісія ў складзе больш за 10 чалавек пагадзілася з абавязаваньнем і пакарала актыўіста 20 базавымі велічынями за кожнае прававаршэнне.

Бацькі Ільі Шылы былі пакараныя штрафам у памеры 10 базавых велічыняў па двух арт. 9.4 КаАП “Невыкананье абавязкаў па выхаванні дзяцей”, бо хлопец мае менш за 16 гадоў. Варта дадаць, што да 7 сьнежня працягнутая праверка прокуратуры па факце затрымання 7 лістапада Івана Шылы, калі супрацоўнікі міліцыі гвалтоўна разагнali салігорскую акцыю “Камунізм пад тырубул”, але ўбачылі пры гэтым прыкметы крымінальнага злачынства з боку моладзевага актыўіста ў акданыні супраціву супрацоўнікам праваахоўных органаў. Калі прокуратурай будзе пацверджаны гэты факт, яна можа ўзбудзіць крымінальную справу.

На такую ж суму — 2 мільёны 480 тысячаў рублёў, па 4 адміністрацыйных пратаколах была аштрафаваная вучаніца 10-га класу Крысьціны Самойлава. Два пратаколы былі складзены па арт. 23.34 КаАП і два па арт. 23.4 КаАП, і па кожным з іх дзячыннасці атрымала па 20 базавых велічыняў.

Яшчэ адзін удзельнік салігорскіх падзеяў Андрусь Тычына атрымаў папярэджанье.

Хто ж быў у «Эскадроне съмерці»?

Вольга Завадзкая лічыць, што віны Ігнатовіча ў выкраданьні яе сына ў судзе не даказалі...

Валер Ігнатовіч, якога суд прызнаў вінаватым у выкраданьні журналіста ОРТ Зымітра Завадзкага, зъвярнуўся з лістом да Аляксандра Лукашэнкі. Валер Ігнатовіч зноў заяўляе пра сваю невінаватасць і патрабуе апраўданьня.

Былога афіцэра съпецпадразьдзялення "Алмаз" Валера Ігнатовіча пяты год трymаюць у Жодзінскай турме ў камеры для пажыцьцёва зъняволеных. За ўдэй у выкраданьні Зымітра Завадзкага Ігнатовіча асудзілі на 10 гадоў, а таксама прызналі вінаватым у іншых цяжкіх злачынствах — і ўрэшце ён атрымаў пажыцьцёва зъняволенне.

"Чакаю, каб мяне цалкам апраўдалі, і заяўляю пра сваю недатычнасць да злачынстваў, у якіх мяне абвінавацілі, асудзілі і неправамерна зъняволілі. Я зусім невінаваты", — піша Ігнатовіч у адкрытым лісьце да Аляксандра Лукашэнкі.

Гэты ліст трапіў у СМІ пасля нядайней сустрэчы вязня з бацькам. Бацька былога міліцыянта паведаміў, што сын у вельмі дрэнным стане: "Сам не трymае нават лыжki".

Ці магла здарыцца судовая памылка ў справе аб выкраданьні Зымітра Завадзкага?

Маці журналіста Вольга Завадзкая паўтарае, што віны Ігнатовіча ў выкраданьні яе сына ў судзе не даказалі: "Больш за тое, нават датычнасць іх да выкраданьня выглядала непераканаўча — ні дзе, ні як. Па дарозе ці ў аэрапорце? А потым нечакана зъявілася гэтая рыдлёўка".

Аднак што да доказаў іншых злачынстваў, у tym ліку забойстваў прадпрымальнікаў, Вольга Завадзкая віны Ігнатовіча не выключае.

Гары Паганяйла, які быў абаронцам інтарэсаў Вольгі Завадзкай, згадвае, што ў справе ёсьць толькі два моманты, якія суд палічыў доказамі віны Ігнатовіча і ягонага суўдзельніка Міхаіла Маліка ў выкраданьні Завадзкага. Гэта тое, што "чалавека, падобнага на Маліка, бачылі каля дому журналіста", і другі доказ — рыдлёўка "з фрагментамі бялагічнага рэчыва, якое належала Завадзкаму".

Маці Міхаіла Маліка Валянціна мяркуе, што рыдлёўку ў аўтамабіль, на якім ездзілі Ігнатовіч і яе сын, падкінулі: "Яе падкінулі, гэта пэўна. Бо раней аўтамабіль аглядалі неаднайчы, а рыдлёўкі не знаходзілі".

Гары Паганяйла нагадаў, што суд цалкам апраўдаў Ігнатовіча па адным эпізодзе пра забойства: "Ужо калі Вярхоўны Суд адхіліў абвінавачынне пра забойства сям'і Насібавых з Азербайджану, паводле якога было дастаткова прымых доказаў, то я мяркую, што паміж съледствіем і судом магла быць дамова. Пра тое, каб нешта пакінуць, нешта зъняць, і вось так хістка асудзіць за выкраданьне Завадзкага Ігнатовіча і Маліка".

Гары Паганяйла нагадаў вядомы факт: падчас съледствія ў камеру, дзе ўтрымлівалі Валера Ігнатовіча, прыходзіў на сустрэчу з ім міністр унутраных спраў Уладзімір Наўмаў, які ў сярэдзіне 1990-х гадоў камандаваў "Алмазам", дзе служыў Ігнатовіч.

Гары Паганяйла не выключае,

што Ігнатовіча схілялі ўзяць на сябе віну за выкраданьне Завадзкага, а за гэта абяцалі захаваць жыцьцё.

"Магчыма, таму суд і апраўдаў Ігнатовіча па некаторых забойствах, бо інакш яму трэба было даваць расстрэл", — мяркуе праваабаронца.

Ці адкака Аляксандру Лукашэнка на ліст Валера Ігнатовіча? Былы "алмазавец" ужо ня першы раз зъвяртаеца да кірауніка дзяржавы, але пакуль безвынікова.

Нагадаем, справу аб зынкненіі аператара ОРТ Зымітра Завадзкага завялі ўлетку 2000 году. Аляксандру Лукашэнка назваў Зымітра Завадзкага сваім сябрам і паабязаў зрабіць усё, каб журналіста знайшлі. Праз некалькі месяцаў былі арыштаваныя Валер Ігнатовіч і ягоныя судзельнікі Малік, Гуз і Савушкін. Праз два гады суд прызнаў Ігнатовіча і Маліка вінаватымі ў выкраданьні Завадзкага і ўтрыманыні яго ў няволі.

Апазіцыя ў Беларусі мяркуе, што Зыміцер Завадзкі стаў ахвярай створанага ўладамі "эскадрону съмерці", які зынішчай апанентаў дзейнага палітычнага рэжыму.

Улады прызнаюцца ў зъдзеках са зъняволеных

Кірауніцтва Ленінскага РАУС Берасцьця прызнала неналежнымі ўмовы знаходжанья ў ізялятараты часовага ўтрымання (ІЧУ) раённага аддзелу міліцыі. Гэта вынікае з афіцыйнага адказу прадстаўнікоў РАУС на скаргу мясцовага праваабаронца Рамана Кісьляка. У лісьце, які атрымаў праваабаронца, паведамляецца, што па скарзе была праведзеная праверка, у выніку якой кірауніцтву ІЧУ «зважанае на неабходнасць стварэння нармальных умоваў для асобай, якія знаходзяцца ў ізялятараты часовага ўтрымання», — паведамляе БелаПАН.

На словах Р.Кісьляка, ён накіраваў скаргу ў адпаведную інстанцыю пасля таго, як напярэдадні Еўрапейскага Маршу, 13 кастрычніка, быў затрыманы нібыта за «дробнае хуліганства» і зъмешчаны ў ІЧУ, дзе пробыў два дні. «У скарзе я адзначыў, што ўмовы майго ўтрымання ў ізялятараты ў сваёй сукупнасці парушаюць артыкул 7 Міжнароднага пакту аб грамадзянскіх і палітычных правах. У прыватнасці, сістэма туалетаў у ізялятараты зъневажае чалавечую годнасць, у камеры холадна (каля 10–14 градусаў цяпла), спаць да-

водзіцца на драўляным насьціле. Няма ні матрацаў, ні коўдраў, ні падушак, ні пасыцельных прыналежнасцяў. Колькасць вады для піцця — мізэрная», — сказаў праваабаронца.

Ён адзначыў, што, хоць умовы ўтрымання ў ІЧУ і не прызнаюцца парушэннем артыкулу 7 Міжнароднага пакту аб грамадзянскіх і палітычных правах, у адказе на скаргу ёсьць пазітыўны момант: кірауніцтва Ленінскага РАУС пагадзілася, што ўмовы ўтрымання затрыманых і арыштаваных асобай ненормальныя.

Тацяна КЛІМАВА: «Толькі Лукашэнка можа вызваліць палітвязьняў»

Уступіў у сілу закон “Аб амністыві”. У выніку амністыі ад адбываюння пакарання могуць быць вызваленыя калі 3 500 асуджаных, у тым ліку з месцаў пазбаўлення свабоды – 1 682.

Аднак сярод амністраваных, верагодней за ёсё, на будзе палітвязьняў: былога кандыдата ў прэзідэнты краіны Аляксандра Казуліна, палітыка Андрэя Клімава, лідэра Маладога Фронту Зымітра Дашкевіча і Артура Фінькевіча, прадпрымальніка Мікалая Аўтуховіча і Юрыя Лявонава.

На словах жонкі Андрэя Клімава Тацяны Леановіч, на гэтую амністыю яна і не разылічвала. «Па-першае, артыкул Андрэя выключаны з-пад дзеяньня амністыі, а па-другое, для амністравання палітвязьняў патрэбна палітычная воля кірауніцтва краіны, якое па-ранейшаму адмаўляеца прызнаць, што ў Беларусі ёсьць людзі, зъмешчаныя ў турме па палітычных матывах», – заявіла прэс-цэнтру Хартыі’97 Тацяна Леановіч. Паводле словаў сп. Тацяны, улады не съпяшаюцца выявіць такую волю. «На якую амністыю можна разылічваць, калі перададзеная ў суд справа Артура Фінькевіча, а па артыкуле, па якім яго абвінавачваюць, пра-

дугледжанае толькі пазбаўленне волі альбо апраўданне, але другі варыянт гучыць фантастычна. Для юладаў тут лепшы выход – спыніць справу ў судовым парадку».

У сувязі з гэтым Тацяна Леановіч мяркуе, што яе муж, як і іншыя палітвязьні, можа быць вызвалены толькі съпецыяльнім указам Лукашэнкі. У гэтым пытанні яна цалкам падтрымала меркаванье праваабаронцы Гары Паганяйлы. «Лукашэнка адправіў іх у турму, таму толькі Лукашэнка і можа вызваліць, а не чарговы закон аб амністыі», – гаворыць Тацяна Леановіч.

Заявы міністра МУС Уладзіміра Навумава пра тое, што ў наступным годзе магчымая чарговая амністыя, Тацяна Леановіч лічыць няспушнымі. «Навумава казаў толькі пра магчымасць абмеркавання пытання аб падрыхтоўцы наступнай амністыі, таму чакаць такога закону варта не ране, чым праз 2-2,5 гады. Гэтыя заявы рабіліся дзеля заспакаення грамадзкай думкі. Справа ў тым, што цяперашні закон аб амністыі выклікаў вялікае расчараўванне ў грамадстве.

Да таго, як яго адредагавалі ў Адміністрацыі прэзідэнта, ён быў

значна больш дэмакратычным. У прыватнасці, шмат хто, у тым ліку і Андрэй, разылічвалі на скарачэнне тэрміну пакарання на год, а гэты пункт, як і шэраг артыкулаў, па якіх раней была магчымая амністыя, быў выдалены юристамі з адміністрацыі», – распавяла Тацяна Леановіч прэс-цэнтру Хартыі’97.

Нагадаем, згодна з законам амністыя ўпершыню будзе распаўсюджвачца толькі на дэльве катэгорыі грамадзянаў. Першая – толькі ўжо асуджаныя грамадзяне (раней пад амністыю траплялі таксама асобы, кримінальная справы ў дачыненні да якіх знаходзяцца ў вытворчасці). Другая – асобы, якія цалкам пакрылі прычыненую злачынствамі шкоду, якая падлягае спагнанью з іх па прысудзе, які ўступіў у сілу, або іншым рашэнні суда.

Нагадаем таксама, што вызваленіне ўсіх палітвязьняў – галоўная ўмова Еўразіязу для нармалізацыі стасункаў з Беларусью. Дарэчы, нядыўнія санкцыі ЗША супраць канцэрну «Белнафтахім» былі ўведзеныя найперш з-за рэпресіяў супраць апазіцыі, фальсіфікацыі вынікаў прэзідэнцкіх выбараў і татальнага парушэння праваў чалавека.

Турмы пярайдуць у юрысдыкцыю Міністру

«Праз Міністэрства юстыцыі праходзяць усе нарматыўныя акты — дырэктывы, дэкрэты, законы, указы. Сённяня па даручэнні прэзідэнта краіны мы рыхтаем праекты наступных законаў: «Аб асноўных адміністрацыйных працэдурах», «Аб зваротах», рыхтуюцца палажэнні, якія будуць абараняць праваў ўласнікаў жыльля пры зносе дамоў. Рыхтуецца новы дэкрэт прэзідэнта «Аб асобных пытаннях рэгулювання прадпрымальніцкай дзейнасці ў сельскай мясцовасці». Яшчэ адзін

проект, які мы рыхтаем, называецца «Аб актыўізацыі прыцягнення за-межных інвестыцый». Мы будзем даваць ільготы тым арганізацыям, якія маюць інвестыцыі з-за мяжы. Будзе працягвацца спрашчэнне на-тарыяльных структураў», — сказаў Віктар Галаванай.

На сёняняшні дзень у Беларусі зарэгістравана 15 палітычных партый, 36 прафсаюзаў, 19 саюзаў, 61 фонд і больш за 2000 грамадзкіх арганізацый. За гэты год было зарэгістравана 72 грамадзкія ар-

ганізацыі. Па словах Галаванава, міністэрства «рада любому грамадзкаму аб'яднанню незалежна ад таго, чым яно займаца і які статус мае». Што датычыць палітычных партый, то міністр заявіў, што ягонае ведамства «пашкадавала ПКБ», калі толькі прыпыніла іх дзейнасць на 6 месяцаў. Амаль за тыя самыя парушэнныя заканадаўства партыя жанчын «Надзея» была ліквідавана. Міністэрства юстыцыі планава праводзіц праверку ўсіх палітычных партый. У планах ліквідацыі іншых палітычных партый ўпакуль няма.

Віктар Галаванай перакананы, што ўстановы папраўчага тыпу павінны перайсці ад Міністэрства ўнутраных справаў у юрысдыкцыю Міністэрства юстыцыі. Беларусь – адзінай краінай ў СНД, дзе гэта пакуль ня зроблена. Галаванай паведаміў, што гэта пытанне цяпер разглядае А.Лукашэнка і ў бліжэйшы час яно будзе вырашана.

Віктар Галаванай падверг крытыцы дзейнасць МУС па амністывіях. На ягоную думку, амністыі ў Беларусі адбываюцца толькі пасля перанаселенасці турмаў. «Палітыка ў пытанні амністыі павінна быць больш прадуманая. І кіравацца мы найперш павінны не перанаселенасцю турмаў, а мэтазгоднасцю заходжання за кратамі таго ці іншага злачынцы. Спадзяёмся, што ў хуткай перспектыве так і будзе», — сказаў міністр.

Даведка Еўрарадыё

Нягледзячы на тое, што па афіцыйных звестках колькасць злачынстваў у краіне скарачаецца, за краты ў Беларусі сёлета трапіла на 10 адсоткаў больш людзей, чым выйшла на волю. Каб выправіць сітуацыю, падчас выязной вучобы дэпутатаў Палаты прадстаўнікоў намеснік Генеральнага прокурора Аляксандр Іваноўскі прапанаваў пабудаваць 3 новыя калоніі на 2 тысячы чалавек кожная.

Па афіцыйных даных, на 1 лістапада ў Беларусі асуджана 120.000 чалавек. Больш за 30 тысячай адбываюцца пакараньне ў папраўчых калоніях; 6700 – у папраўчых установах адкрытага тыпу; 1170 – у арыштных дамах; 3600 – у ЛПП. Больш за 7000 чалавек знаходзяцца ў съледчых ізалятарах і больш за 10000 пакараныя без абмежавання волі.

17% асуджаныя за крадзёжку; 13% – за забойства, 9% – за злачынствы, звязаныя з наркотыкамі; 8% – за рабаваньні і цяжкія цялесныя пашкоджаныні. 35% асуджаных адбываюцца пакараньне тэрмінам ад 5 да 10 гадоў; 30% – ад 1 да 3 гадоў; 17% – ад 3 да 5; 10% – ад 10 да 15; 4% – звыш 15 і 1% – звыш 20 гадоў.

У Беларусі 27% ад агульнай колькасці прысудаў звязаныя з пазбаўленнем волі. Да прыкладу, у Швецыі і Японіі прысудаў з пазбаўленнем волі выносіцца на больш за 3%.

Па колькасці асуджаных на 100 000 чалавек Беларусь займае 2-е месца ў Еўропе. Першое – Расія.

Кацярына САЛАЎЁВА: «Усё адбывалася, як у крымінальным серыяле»

26 лістапада ўвечары ў Полацку была затрыманая актыўістка Маладога Фронту Кацярына Салаўёва. Дзяйчыну скліпі на вуліцы невядомыя людзі ў штацкім і гвалтоўна адвезьлі ў міліцыю. Пра акалічнасці свайго затрымання расказала прэс-службе Маладога Фронту сама пачярпелая.

«Я ішла на сустрэчу, праходзіла каля полацкага гарвыканкаму, як раптам аднекуль выбеглі мужчыны ў цывільным і без якіх-небудзь тлумачэнняў павалілі мяне на зямлю, некалькі разоў ударылі, растрэслі мой заплечнік, знайшоўшы балончык з фарабаю, размалявалі ёю маю куртку!»

Кацярыне Салаўёвой пагражает выключэнне з універсітету

30 лістапада адбылося паседжанье дысцыплінарнай камісіі Полацкага дзяржаўнага ўніверсітetu, на якім было прынятае рашэнне аб немэтазгоднасці далейшага навучанья моладзевай актыўісткі Кацярыны Салаўёвой.

Большасць сяброў дысцыплінарнай камісіі, у якую ўваходзіць кіраўніцтва Полацкага дзяржуніверсітetu, выказалася аб немэтазгоднасці далейшага навучанья ў ВНУ палітычна актыўнай студэнткі. Їх пропанавалі самой забраць дакументы з навучальнай установы.

“Нашых дзяцей хочуць маральна зьнішчыць”

КДБ шукае арганізатораў акцыі пратэсту школьнікаў у Мазыры

Супрацоўнікі КДБ у Мазыры наведваюць школьнікаў і студэнтаў, якія ўдзельнічалі ў акцыі пратэсту 16 лістапада. Яны патрабуюць называць прозвішчы арганізатораў акцыі. У той дзень міліцыянты затрымалі дваццаць пяць чалавек на плошчы Леніна, сярод якіх былі 12-гадовыя школьнікі. У затрыманых знайшли расьцяжку “Не — скасаванню ільготаў!”.

Супрацоўнікі Мазырскага КДБ цікавіцца імёнамі арганізатораў акцыі.

Нагадаем, 16 лістапада, у Дзень салідарнасці, міліцыянты затрымалі некалькі чалавек у цэнтры Мазыра — на плошчы Леніна. Яшчэ некалькі школьнікаў затрымалі на падыходах да плошчы. У затрыманых знайшли расьцяжку “Не — скасаванню ільготаў!”. У пастарунку міліцыі затрыманыя патлумачылі, што хацелі выказаць стаўленыне да праблемы скасавання ільготаў сацыяльна неабароненым слаям насељніцтва.

Мікола Жукоўскі быў съведкам тых падзеяў, а потым сам трапіў у пастарунак, дзе правёў чатыры гадзіны: “Я меў там размову з палкоўнікам КДБ. Ён спачатку са мной размаўляў па-беларуску, казаў: “О, мы любім беларускую мову...” Потым

Усё адбывалася як у крымінальным серыяле: мяне з заламанымі рукамі трymалі на зямлі, пакуль не пад'ехала міліцэйская машына. Ужо потым, у пастарунку, я даведалася, што мяне абвінавачваюць у нанясенні надпісу “Малады Фронт! Нас не спыніць!”, які быў намаляваны на палацкім гарвыканкаме некалькі дзён назад.

У выніку мяне пратрималі каля 5 гадзінай на пастарунку, канфіскавалі ўсе рэчы, склалі пратакол, між іншым, некалькі разоў яго перапісвалі і ў рэшце рэшт не далі мне яго паглядзець. У пастарунку прысутнічалі і супрацоўнікі КДБ, якія запрасілі мяне

ўдзень на неафіцыйную сустрэчу, але я адмовілася.

Ва універсітэце я даведалася, што ў дэканат тэлефанавалі з КДБ з патрабаваннем мяне выключыць, але пропускаў у мяне няма — значыць, афіцыйнай пастановы быць ня можа. Зразумела, я буду пісаць скаргу на тых, хто мяне затрымліваў. Дарэчы, некалькі дзён назад на тым жа самым месцы па tym самым сцэнары быў затрыманы Але́сь Круткін. Яго таксама абвінавацілі ў “пашкоджанні дзяржаўнай маёмы”, суд будзе праз некалькі тыдняў», — распавяляла Кацярына Салаўёва.

Акрамя гэтага, дзяйчына паведаміла, што ёй пагражалі распачаць супраць яе крымінальную справу з-за таго, што на мінўшым тыдні не вядомымі быў сцягнуты з палацкай прокуратуры чырвона-зялёны сцяг і там жа быў спалены.

Нагадаем, што за апошні месяц над палацкім гарвыканкамам 3 разы лунаў бел-чырвона-белы сцяг, а ў горадзе было нанесена больш за сотню надпісаў “Малады Фронт”, Жыве Беларусь!”, “Свабоду палітвязням!” і іншыя.

Арышт і канфіскацыя — звычайная справа

Моладзевы актыўіст Станіслаў Кавалеўскі разам з сябрамі ішлі на заняткі ва ўніверсітэт, калі да іх пад'ехала міліцэйская машына. Супрацоўнікі міліцыі патлумачылі, што студэнты падобныя на рабаўнікоў, якія паўгадзіны таму ўчынілі злачынства, і даставілі іх у пастарунак. Пры даглядзе рэчаў у Станіслава Кавалеўскага знайшли ўлёткі сацыяльнага зьместу: “Улада абраада студэнтаў!”

У Ленінскім райаддзеле міліцыі Станіслава трymалі трох гадзіны. Паслья складанья міліцэйскіх рапортай і пратаколу канфіскацыі друкаванай прадукцыі праз трох гадзін актыўіста адпусцілі. Як паведаміў праваабаронца Барыс Бухель, супрацоўнік ідэалагічнага аддзела правёў з актыўістам “выхаваўчую гутарку”.

Станіслаў Кавалеўскі вучыцца на другім курсе гістарычнага факультэту Магілёўскага дзяржаўнага ўніверсітetu імя Кулішова. Ён зьяўляецца кіраўніком моладзевай суполкі незалежнага прафсаюзу РЭП і рэдактарам магілёўскай студэнцкай газеты “БУМ” — “Бюлетэнь Універсітэта Магілёву”. У траўні гэтага году на савеце факультэту аблімкіўшася пытанье аб выключэнні Станіслава з ўніверсітetu, нягледзячы на добрую вучобу, за ўзбеленіе. Станіслаў Кавалеўскі быў пакараны 3 суткамі арышту за дробнае хуліганства, а затрыманы напярэдадні Еўрапейскага Маршу 12 кастрычніка.

КДБ супраць «Белсату»

З 10 сіння жнае сваю дзеянасьць першы недзяржаўны тэлеканал для беларусаў – «Белсат». Гомельскае КДБ спрабуе высьветліць, хто з мясцовых журналістай зьбіраеца супрацоўнічай з незалежным тэлебачаньнем.

Трансляцыя спадарожнікавага тэлеканалу «Белсат» на Беларусь будзе ажыццяўляцца з Варшавы. Дзяля аўтактыўнага асьвятлення беларускіх падзеяў незалежнае тэлебачанье падрыхтавала сетку карэспандэнтаў у кожным рэгіёне краіны. Менавіта ў рэгіёнах съецслужбы і начальнікі вылічваць магчымых супрацоўнікаў «Белсату». Сярод першых ахвяраў апынуўся жыхар Гомеля Сяргей Падсасонны, сябра Беларускай асацыяцыі журналістаў.

Сяргей Падсасонны распавядае «Нямецкай хвалі», што цікавіцца ягонай асобай «органы» начальнікі падзеяў. Аднойчы на кватэрэ да журналіста завіталі міліцыянты і паведамілі, што насупраць ягонага пад'езду ў двары пабілі чалавека, таму яны аптываюць съведак падзеяў. «Яны папрасілі праісьці ў кухню паглядзець, куды выходзяць вокны.

Потым прайшлі ў мой пакой, паглядзеяць там выгляд з вокаў».

На гэтым міліцыянты разъвіталіся і сышлі. А на наступны дзень да маладога чалавека зноў прыйшлі нечаканыя госьці.

«Я быў дома адзін. Званок у дзвіверы і зноў сказали, што міліцыя. Але гэта былі прадстаўнікі КДБ. Першае, што сказалі – апранаіся, калі хочаш, каб усё было добра».

Сяргею ўсё гэта нагадала сітуацыю 30-х гадоў. Яго спроба патэлефанавацца была адразу ж спыненая. У выпадку супрацоўленаўня кадэбэнскі пагражалі Сяргею абвінавачванем ў крымінальным злачынстве.

На службовай машыні Сяргея Падсасоннага прывезлы ў будынак Гомельскага ўпраўлення КДБ. У кабінцы журналіст здолеў датэлефанаўца да Беларускай асацыяцыі журналістаў.

Але калі прадстаўнікі БАЖУ, у сваю чаргу, патэлефанавалі ў прэсслужбу КДБ, ім адказалі, што такога чалавека не затрымлівалі.

«А мне ў гэты час сказали, што мы вас не затрымлівалі, а вы сюды самі прыехаў добраахвотна. А

ўсім мы скажам, што вы самі сюды прыйшлі і захацелі нам распавесці пра «Белсат».

Калі Сяргей Падсасонны адмовіўся размаўляць з чэкістамі, тыя начальнікі пагражалі, што распаўсюдзяць чуткі, што журналіст зьяўляецца іх сталым супрацоўнікам. Калі і пагрозы не дапамаглі, «...яны перайшлі да прапанаваў: вось ты працаваў ва ўніверсітэце, мы дапаможам табе аднавіцца на працы – толькі з намі супрацоўнічай і распавядай пра «Белсат».

Урэшце, без складання пратаколу Сяргея Падсасоннага вызвалілі.

Кіраўнік гомельскай філіі БАЖУ Анатоль Гатоўчыц эмактына ацэнівае сітуацыю, якая здарылася з сябрам ягонай арганізацыі: «Я лічу, што дзеяньні такога кшталту парушаюць усялякі існуючыя ў Беларусі законы, праваў чалавека».

Анатоль Гатоўчыц паведаміў, што Беларуская асацыяцыя журналістаў з нагоды інцыдэнту падрыхтавала заявы ў пракуратуру і іншыя інстанцыі.

Нагадаем, што Гомельскі рэгіён зьяўляецца лідэрам па перасьледу журналістаў, падазраваных у дзеянасці на замежных СМІ без акредытациі. На дадзенай падставе ўжо трох незалежных журналістах атрымалі ад абласной пракуратуры афіцыйныя папярэджаньні.

«Усе факты ўзятыя з ягоных інтэрв'ю»

Генерал-сенатар Мікалай Чаргінец пакрыўдзіўся на незалежнага журналіста

Аляксандр Тамковіч піша нарысы аб палітыках. У сваім артыкуле ў газеце «Новы час» ён узгадаў пра пахаваньне Васіля Быкава і напісаў, што генерал-сенатар, а па сумяшчальніцтве пісьменнік і старшыня праўладнага Саюзу пісьменнікаў Мікалай Чаргінец запатрабаваў прыбраць бел-чырвона-белы сцяг і замяніць на афіцыйны дзяржаўны. Чаргінец пакрыўдзіўся, падаў зыск у суд з патрабаваньнем маральнай кампенсацыі: ад газеты 500 мільёнаў рублёў, а ад журналіста – 100 мільёнаў. Гэта самыя вялікі зыск, выстаўлены супраць друкаванага выдання.

Сітуацыю каментуе Аляксандр Тамковіч: «Лічу, прычына «крыўды» найперш у тым, што газета «Новы

час» – гэта яшчэ і газета Саюзу пісьменнікаў, «няправільнага». Відаць, іх хочуць зачыніцца, і ў выніку такі зыск... Дарэчы, гэта самы рэкордны зыск – у 20 разоў большы, чым некалі «Нараднай волі». Я лічу, што Чаргінец, мякка кажучы, ня мае рачы. Я, прызнацца, думаў, што ён ужо пакінуў ідэю пра «маральную шкоду», бо мой артыкул зьявіўся два месяцы таму – 24 верасьня, і тады начальнікі падрыхтаваў ягоныя адвакаты. Я думаў, што ўсё спусцілі на тармазах – гэта было б разумна. Але яны чамусыцца вырашылі інакш... Эта, дарэчы, другі зыск Чаргінца. Першы быў да Святыланы Алексіевіч за книгу «Цынкавая хлопчыкі», і мне прыемна апінуцца ў такой кампаніі. Я не даваў Чаргінцу зачэпкі ў гэтым

Адноўленая крымінальная справа

супраць рэдактара незалежнага выданья «Бойкий Клецк»

26 лістапада Сяргей Панамараў быў выкліканы на допыт у сувязі з тым, што з 15 кастрычніка папярэдніе съледзтва па крымінальнай справе, узбуджанай супраць яго па ч.2 арт. 188 КК РБ ад 15 траўня 2007 г. за паклён і неспраўдны звесткі, якія абражают гонар і годнасць загадчыцы Клецкай юрыдычнай кансультатыўнай Наталі Семашкевіч, адноўлена.

Нагадаем, крымінальная справа супраць стваральніка самвыдавецкага бюллетэню «Бойкий Клецк», актыўіста дэмакратычных сіл Сяргея Панамарова была ўзбуджаная 29 верасьня 2006 году пасля таго, як ён падаў у мясцовых рэйтынгавых кампаніях заяву аб правядзенні пікету ў абарону палітвізінню. Падчас съледзтва была праведзеная лінгвістычная экспертыза, якая не пацвердзіла факт паклёну ў публікацыях Панамарова, і пастановай ад 7 чэрвеня 2007 году крымінальная справа была спыненая ў сувязі з адсутнасцю складу злачынства. Аднак ужо 6 ліпеня гэта пастанова была адмененая праукорам Клецкага раёну ў сувязі з непаўнатаю правядзенага съледзтва, але 17 верасьня пасля правядзення дадатковых дзеяньняў зноў спыненая. І вось новы віток падзеяў...

артыкуле. Ён падаў у суд сам на сябе, бо я браў усе факты з ягонага сайту. Там выкарыстаныя факты з ягоных інтэрв'ю, дадзеныя БелТА, БТ, дзяржаўнай прэсе. Напрыклад, глупства, якое я ўзяў на сایце АГП пра танкі, – Чаргінец распавёў, што генерал Грачаў уратаваў яго на танку з акуружэння ў Афганістане. З гэтага съмяляліся ўсе дэсантнікі... Но сапрайды, у дэсантных дывізіях танкаў проста няма паводле штату, што яны – з неба будуць кідаць 60 тонаў...

Аляксандр Тамковіч таксама паведаміў, што рыхтую супраць Чаргінца скаргу з аналагічнай сумай – «ён называў мяне неадэкватным».

Беларускую гуманітарную навуку заганяюць у рэзэрвацыю

Улада пайшла на крок, пра які даўно хадзілі пагалоскі: гвалтам, насуперак думцы навуковае грамадзкасцьці, злытвыя ў адно два акадэмічныя інстытуты – Інстытут мовазнаўства імя Якуба Коласа ды Інстытут літаратуры імя Янкі Купалы. Фактычна ж зьнішчаюцца абвода як паўнавартасная навуковая пляцоўкі для фундаментальных дасьледзінай беларускіх нацыянальных каштоўнасцяў.

Хто ведае гісторыю беларускай акадэмічнай навукі, адразу прыгадае, што такая аб'яднаная структура існавала толькі на самым пачатку станаўлення беларускага гуманістыкі – у 20-я гады, а потым працавалі самастойныя галіновыя інстытуты.

У аўтаномных нацыянальных рэспубліках Расейскай Федэрацыі, дзе пасъядоўна і пасъпахова здыжайсненецца план русіфікацыі, нацыянальная гуманістыка даўно загнана ў такія «інстытуты мовы, літаратуры і фальклору».

Задачы, якія стаяць перад двумя інстытутамі, аб'екты дасьледзінаў – блізкія, але розныя. Падобных гібрыдаў няма і быць ня можа ва ўсіх суседніх з намі краінах, бо там дбаюць пра сваю нацыянальную ідэнтычнасць, культуру, мову, а тым самым пра рэальны патрыятызм.

Спасылкі на фінансавыя проблемы гучаць недарэчна на фоне папулісцкага выдатковання сродкаў

на «прэстыжныя» будоўлі кшталту бібліятэкі ці лядовых палацаў, на фоне велізарных заробакаў блізкіх да ўлады сілавых структур.

Я разглядаю гэты крок уладаў як чарговае пацьверджанье іх курсу на зыншчэнне беларускага культуры і мовы, прыхаванага за дэмагогіяй пра патрыятызм і незалежніцкай рыторыкай. Палітычную, эканамічную і культурную незалежнасць Беларусі, якая зноў апнулася пад пагрозай, уратуе толькі съядомы народ. Беларускі народ, які шануе сваю непаўторную мову, багатую літаратуру, гісторычную памяць, што сягае тысячагодзідзя.

Даклярую, што Беларускі Народны Фронт чынна падтримае заходы дзеяля абароны беларускага гуманістыкі, дзеяля будучыні нашае навукі. Заклікаю саміх навукоўцаў не маўчаць. Бо калі скарыцеся цяпер – будуть заганяць у рэзэрвацыю далей.

Вінцук Вячорка.

Каб не дапусьціць захопу будынку

Вернікі-пратэстанты часова ня будуць пускаць чыноўнікаў у свой храм

Вернікі пратэстанцкай царквы «Новае жыцьцё» Аб'яднання суполак хрысьціянаў поўнага Евангельля прынялі рашэнне часова прыпыніць наведваньне свайго храма менскім чыноўнікамі. Рашэнне было прынятае на сходзе вернікаў з мэтай не дапусьціць захопу будынку на час, пакуль ня будзе вырашанае пытанье вернікаў у Вышэйшым гаспадарчым судзе.

Пастар царквы «Новае жыцьцё» Вячаслаў Ганчарэнка паведаміў Радыё Свабода, што ён накіраваў ліст кіраўніку аддзелу па надзвычайніх ситуацыях Мінскага раёна Мінску Мікалаю Бараноўску. Ён папярэдзіў чыноўніка, што часова прадстаўнікам яго установы будзе абмежаваны доступ у будынак, пакуль ня будзе судовага рашэння на справе вернікаў.

Нагадаем, у 2002 годзе вернікі набылі на ўскрайку Мінска былы калгасны кароўнік і адрамантавалі за свае гроши. У 2005 годзе менскія ўлады забаранілі ладзіць там набажэнствы, а ў 2006 – пералічылі

на рахунак царквы калія 17 тысячай дадзяраў кампенсацыі за будынак. За гэтыя гроши вернікі не змаглі б набыць нават аднапакаёвай кватэры. 9 кастрычніка яны, паводле пастановы ўладаў, мусілі вызваліць будынак.

На знак пратэсту вернікі распачалі 23-дзённую галадоўку. У выніку справай вернікаў заняўся Вышэйшы гаспадарчы суд. Ён адмяніў ранейшыя пастановы аб высяленні вернікаў і пазбаўленні іх зямельнага надзелу, але канчатковае рашэнне дагэтуль не прынятае.

Пастар Вячаслаў Ганчарэнка кажа: «Сітуацыя крыху нас насыцярожвае. Не хацелася б напружанасці, бо гэта патрабуе шмат рэурсаў. Урэшце рэшт, за вакном ХХІ стагодзьдзе. Наставу час зымніць сваё мысленне і ў нашай краіне».

У леташняй галадоўцы ўдзельнічалі вернікі іншых пратэстанцкіх цэрквеў. Яны пільна сочачы за сітуацыяй вакол будынку на вуліцы Кавалёва, каб у выпадку новых спробаў пазбавіць вернікаў храму, прайвіць сваю салідарнасць з вернікамі царквы «Новае жыцьцё».

Вернікі просяць не высылаць ксяндза

700 вернікаў з Рэчыцы падпісалі ліст да Аляксандра Лукашэнкі з просьбай не высылаць з Беларусі польскага ксяндза Гжэгажа Худака. Ксёндз звязаны на сябе ўвагу беларускіх уладаў выказваньнімі пра маральнае становішча беларускага грамадзтва.

Худак, які 14 гадоў працуе ў Беларусі, сёлета ў траўні заяўві ў інтэрв'ю, што калі прыехаў на нашу краіну, пабачыў «пустку ў сэнсе маральнім і рэлігійным». Гэта было нават не паганства, а антыхрысціянства — сум, шэрасць, безнадзеянасць. Уцёкі ў алкаголь і секс — вельмі частая зьява, якую прымае грамадзтва амаль як норму».

Беларускія чыноўнікі палічылі, што слова польскага ксяндза шкодзяць іміджу нашай краіны, але на абарону сівятара паўстаў кардынал Казімір Сьвятік ды мясцовыя вернікі. Цяпер забарона на вядзеніне сівятарскай дзеянасці для ксяндза адмененая на два месяцы, а канчатковое рашэнне прыме Адміністрацыя презідэнта.